

VEDTAK NR 167/16 I TVISTELØSNINGSNEMNDA

Twisteløsningsnemnda avholdt møte torsdag 20. mai 2016.

Ved behandlingen av saken var tvisteløsningsnemnda sammensatt slik:

Faste medlemmer

Henning Harborg, leder
Lornts Natrud Nagelhus, LO
Elisabeth Lea Strøm, NHO

Særskilt oppnevnte medlemmer

Cecilie R. Sæther, KS
Hallfrid Kristoffersen, Fagforbundet

Saken gjelder

Twist om rett til stilling for deltidsansatte tilsvarende faktisk arbeidstid etter arbeidsmiljøloven § 14-4 a

Arbeidstaker

A

Arbeidsgiver

B kommune

Det ble truffet slikt vedtak:

Saksforhold

A er fast ansatt som hjelpepleier i fast stilling på 55 prosent i B kommune, med arbeidssted B sykehjem seksjon 2. etasje.

Den 12. februar 2015 fremsatte A krav om stillingsutvidelse på grunnlag av utført merarbeid de siste 12 måneder, jf. arbeidsmiljøloven § 14-4 a.

B kommune avslo kravet i vedtak datert 4. mai 2015. Avslaget var begrunnet med at merarbeidet ikke var utført jevnlig i den aktuelle perioden. Det ble vist til at det er flere opphold på over 14 dager fra siste merarbeid.

Dokumentasjonen arbeidsgiver har fremlagt viser at A har arbeidet 482,5 timer utover sin faste stilling i perioden 12. februar 2014 til 11. februar 2015. Full stilling utgjør 1846 arbeidstimer per år.

Saken ble brakt inn for tvisteløsningsnemnda ved brev datert 26. mai 2015. Overfor nemnda har begge parter fått anledning til å komme med utfyllende merknader i saken.

Nemnda har mottatt følgende dokumenter fra arbeidstaker:

- brev datert 26. mai 2015

Nemnda har mottatt følgende dokumenter fra arbeidsgiver:

- brev av 14. august 2015
- brev av 21. april 2015
- e-post av 25. april 2015

Arbeidstakers anførsler

A anfører i det vesentligste at ekstravaktene utover hennes faste stilling viser et stabilt og varig behov som gir henne rett til stilling tilsvarende faktisk arbeidstid, jf. arbeidsmiljøloven § 14-4 a.

Arbeidsgivers anførsler

B kommune anfører i det vesentligste at A i flere perioder ikke har utført merarbeid og at lovens vilkår om «jevnlig» utførelse av merarbeidet dermed ikke er oppfylt. Vakter for vakante sykepleierstillinger skal ikke inngå i beregningen av en eventuell stillingsutvidelse. Uansett har det reduserte sykefraværet og opprettelsen av vikarpool ført til at behovet for merarbeidet ikke lenger foreligger.

Tvisteløsningsnemndas merknader

Tvist mellom arbeidsgiver og arbeidstaker om rett til stilling for deltidsansatte tilsvarende faktisk arbeidstid kan bringes inn for tvisteløsningsnemnda, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 (1) og § 14-4 a (2).

Arbeidsmiljøloven § 14-4 a fastsetter at deltidsansatte som de siste 12 måneder jevnlig har arbeidet utover avtalt arbeidstid, har rett til stilling tilsvarende faktisk arbeidstid i denne perioden, med mindre arbeidsgiver kan dokumentere at behovet for merarbeidet ikke lenger foreligger. Tolvmånedersperioden skal beregnes med utgangspunkt i det tidspunkt arbeidstaker fremmet sitt krav.

A fremsatte sitt krav for arbeidsgiver 12. februar 2015. Etter § 14-4 a (1) annen setning skal tolvmånedersperioden ”beregnes med utgangspunkt i det tidspunkt arbeidstaker fremmet sitt krav”. Nemnda legger til grunn at siste dag i tolvmånedersperioden er dagen forut for at arbeidstaker fremmet sitt krav for arbeidsgiver. Den relevante perioden i denne saken er dermed fra 12. februar 2014 til 11. februar 2015. Dokumentasjonen som er forelagt nemnda viser at A har arbeidet 489,5 timer utover avtalt arbeidstid i beregningsperioden.

Arbeidsgiver har dokumentert at en andel av As merarbeid har vært i vakter for vakante sykepleierstillinger. Ettersom dette er stillinger hun ikke er kvalifisert for, finner nemnda at dette merarbeidet ikke kan inngå i beregningsgrunnlaget for en eventuell stillingsutvidelse.

B kommune har anført at behovet for As merarbeid ikke lenger foreligger.

Nemnda legger i sin vurdering til grunn arbeidsgivers opplysninger om at det ble opprettet 2 sykepleierstillinger på 50-70 prosent i desember 2014 og 3 helsefagarbeiderstillinger på 75 prosent i april 2015. Dokumentasjonen fremlagt av arbeidsgiver viser videre en vesentlig nedgang i sykefraværet på arbeidsstedet. Samlet sett viser sakens opplysninger at det har skjedd en økning i tjenesteproduksjonen fra faste stillinger, noe som reduserer behovet for merarbeid. Etter dette finner nemnda det dokumentert at behovet for As merarbeid ikke lenger forelå da B kommune avslo kravet.

Nemnda har kommet til at behovet for As merarbeid ikke lenger foreligger, og tar derfor ikke stilling til om de øvrige vilkårene for stillingsutvidelse er oppfylt.

Konklusjon

A gis ikke medhold.

Tvisteløsningsnemnda

Henning Harborg
leder

Oslo, 31.10.2016

Til orientering:

Tvister som nevnt i §§ 10-13, 12-14, 14-3 og 14-4 a kan bringes inn for domstolene etter at tvisteløsningsnemndas avgjørelse foreligger, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 (2). Nemndas

konklusjon står ved lag mens saken er til behandling ved domstolene. Dersom dette vil virke urimelig, kan retten etter krav fra en av partene fastsette en annen midlertidig ordning.

Fristen for å bringe tvisten inn for domstolene er åtte uker regnet fra det tidspunkt tvisteløsningsnemndas avgjørelse foreligger, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 (3).